

יעקב ביטון

טלביה

שוֹשֵׁן בְּשַׁעַר
 עֵטוּר עֶרְבֶסֶק חֵלוּד
 וְעֵלְיוֹ נְפוּץ אֹר הַקֶּרַח הַפְּלוּרוֹסְנִטִי
 נִפְתְּחָה מֵעֶבְדָּה בְּבֵית הָעֵקוּרִים הַזֶּה
 צֵלוּם חֲנִיכִים פְּנוּרְמִי
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ לְלַעַס
 יֵשׁ לָנוּ חֲרִים וְצָרִיךְ לְמַלֵּא אוֹתָם
 כִּי הַשָּׁנִים וְהַמְּזוֹן נִדְמָה
 נִצְחִיִּים כְּאֵן
 וְאֵין דְּאֵגָה כָּלֵל גַּם בְּתַעֲתוּעַ הַשָּׁעָה וּגְאֵלַת הַשָּׁרְשִׁים הַחֲרָכָה
 מִצָּאוּ תוֹתָבוֹת
 זֶה הַצִּמְאוֹן
 הוּא מִחוּץ לְזִמְנִים